

MÓDL SIĘ I PRACUJ

TYGODNIK PARAFII PW. ŚW. PIOTRA I PAWŁA W KRAKOWIE-TYŃCU - Nr 1 (274) 7 Stycznia 2018

Niedziela Chrztu Pańskiego

Czytania mszalne na Święto Chrztu Pańskiego, rok B

Pierwsze czytanie

Nowe i wieczne przymierze

Tak mówi Pan:

«Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko!

Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeść będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie. zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem go świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą.

Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo on ci dodał chwały.

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi. zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokonana tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa». (Iz 55,1-11)

Psalm responsoryjny

Ref.: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia.

Oto Bóg jest moim zbawieniem! * Jemu zaufam i bać się nie będę. / Pan jest moją pieśnią i mocą, * i on stał się moim zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę * ze źródeł zbawienia. / Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia! † Ukażcie narodom Jego dzieła, * przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! * i cała ziemia niech o tym się dowie. / Wznos okrzyki i wołaj radośnie, mieszkanko Syjonu, * bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

Drugie czytanie

Jezus przyszedł przez wodę, krew i Ducha

Najmilsi:

Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara.

A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. duch daje świadectwo, bo duch jest prawdą.

Trzej bowiem dają świadectwo: duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą. Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi – to świadectwo Boże więcej znaczy, ponieważ jest to świadectwo Boga, które dał o swoim Synu. (1 J 5,1-9)

Ewangelia

Chrzest Jezusa

Jan Chrzciciel tak głosił: «idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, on zaś chrzcić was będzie duchem Świętym».

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie». (Mk 1,7-11)

Rozważanie

Rok liturgiczny, który rozpoczęliśmy adwentem przeprowadza nas przez najważniejsze wydarzenia zbawcze. Już przeżyliśmy czas, który przypominał nam długi okres, gdy naród wybrany oczekiwał na przyjście zapowiedzianego Mesjasza oraz radość z Jego narodzenia w zapomnianym Betlejem. Teraz natomiast dokonujemy znowu gwałtownego przejścia i zamiast roztkliwiać się nad Nowonarodzonym, spotykamy Zbawiciela jako dojrzałego – około trzydziestoletniego – mężczyznę, który przychodzi do Jana nad Jordan, aby z jego rąk przyjąć chrzest, będący zaproszeniem skierowanym do całego Izraela, by wszedł na drogę nawrócenia.

Chrzest Pana Jezusa, który – jak wiemy – poza znakiem zewnętrznym, jakim jest zanurzenie, nie ma nic wspólnego z naszym chrztem sakramentalnym, w przypadku Zbawiciela nie był jednak początkiem Jego drogi nawrócenia, ale okazją, aby, dzięki świadectwu Jana, Mesjasz objawić się mógł swojemu ludowi.

Słyszymy więc słowa proroka, o Tym, który jest *mocniejszy* od niego, i któremu nie jest on *godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyka u sandałów*. Ciekawe jest to drugie sformułowanie, gdyż można w nim dostrzec

przynajmniej podwójną treść. Wzmianka o sandałach może być bowiem odwołaniem do praktyki, zgodnie z którą przychodzącemu do domu należało obmyć zabrudzone pyłem nogi. Czynność ta zaś nie należała do szacownych i leżała w obowiązkach ostatniego sługi. Zatem Jan określa siebie jako kogoś jeszcze mniejszego niż niewolnik, w stosunku do Jezusa. Obraz ten można jeszcze odczytać inaczej, tym razem w kontekście obowiązującego w żydowskim prawodawstwie prawa *lewiratu*. Zgodnie z nim w przypadku śmierci bezdzietnego mężczyzny, wdowę powinien poślubić szwagier, aby wzbudzić potomka swojemu zmarłemu bratu. Jeśli z jakiejś przyczyny nie chciał on tego uczynić, kobieta wobec starszych miasta miała *zjąć mu sandał z nogi* i napluć w twarz (por. Pwt 25,5-10). W przypadku odniesienia do tego zwyczaju Jan stwierdzał, że Jezus jest tym, kto zatroszczy się o wdowę, jaką jest naród wybrany, aby poprowadzić ją do źródła życia – do Boga, od którego odeszła przez swoją niewierność.

O tym wołaniu Boga, skierowanym do niewiernego Izraela, mówi pierwsze czytanie. Można je podzielić na dwie części. W pierwszej powraca nieco zakamuflowana wizja uczyty, będącej obrazem szczęścia, jakie Bóg chce ofiarować człowiekowi. Warto zwrócić uwagę na pewnego rodzaju stopniowanie dóbr, od tych, które są w zasięgu ludzkich rąk, do mogących stać się jego udziałem, jeśli zbliży się do Pana. Czytamy więc najpierw o pragnieniu oraz spożywaniu pokarmu, który nie zaspokaja łaknienia, a pochwili o potrawach, które nie tylko zaspokoją podstawowe potrzeby (woda i chleb), ale takich luksusach jak *wino, mleko, przysmaki* i *łuste potrawy*. To wszystko może stać się udziałem ludzi, jeśli przyjdą do Boga i będą słuchać Jego głosu.

Poza obietnicą życia Pan Bóg zapowiada, że zawrze z nimi *wieczne przymierze*, które przyobiegał Dawidowi, jednocześnie

zapewniając o swojej łaskawości. Wspomniane przywileje wiążą się jednak również z pewnymi obowiązkami. Chodzi z jednej strony o dawanie świadectwa a z drugiej o pełnienie funkcji przewodnika (wodza i rozkazodawcy) na drodze do zbawienia.

Druga część czytania jest przypomnieniem prawdy, że człowiek szukający Boga musi być przygotowany na to, iż nie może opierać się na swoich o Nim wyobrażeniach: *bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Boże drogi i myśli nieskończenie przekraczają ludzki sposób pojmowania i na to trzeba być gotowym. Innymi słowy nie ma sensu przystawianie ludzkiej logiki do sprawy Bożych, ponieważ jest ona bezużyteczna. Jednocześnie słowo Boże ma potężną moc i jest skuteczne, choć nie musi to oznaczać, że człowiek zaraz będzie w stanie tego doświadczyć.*

W drugim czytaniu św. Jan Apostoł pokazuje nam postawę świadka doświadczającego mocy Boga zwyciężającej świat. Pod pojęciem świata rozumie on w tym przypadku tę rzeczywistość, w której szatan próbuje zdobyć panowanie nad ludźmi. Jest on jednak bezsilny wobec tych, którzy wierzą, że *Jezus jest Mesjaszem Synem Bożym*. Wiara zaś nie jest tylko pustą deklaracją, ale wyraża się w miłości Boga, polegającej na wypełnianiu Jego przykazań (które *nie są ciężkie*).

W omawianym fragmencie natrafiamy też na dość trudny tekst mówiący o potrójnym świadectwie odnoszącym się do Jezusa, które dają: *duch, woda i krew*. Jak przypuszczają egzegeci Ewangelista w tym miejscu zwalcza ówczesnie występujące herezje. My natomiast zwróćmy uwagę, że wspomniana tutaj *woda* odnosi się do Jego chrztu, a *krew* do męczeńskiej śmierci. Są to więc wydarzenia rozpoczynające oraz kończące Jego publiczne nauczanie. Mogą się też one odnosić do *krwi i wody*, które wypłynęły z boku Chrystusa wiszącego na krzyżu, co było znakiem otwarcia się źródła

wysłużonej przez Niego łaski. Zatem świadectwem, które ma umocnić naszą wiarę w Jezusa jest Jego życie i śmierć. Trzecim świadkiem jest *duch* (zasadne byłoby użycie w tym miejscu dużej litery, co stosują niektóre przekłady, jednak warto pamiętać, że grecki oryginał nie miał takiego rozróżnienia), który *jest prawdą*. O świadectwie *ducha* słyszymy w opisie chrztu w Jordanie, gdzie zstępuje On na Jezusa *jak gołębicę* (raczej nie chodzi o wygląd gołębic, ale przyrównanie do charakterystycznego lotu tego ptaka), któremu towarzyszy głos Ojca. Na to świadectwo szczególnie nacisk kładzie św. Jan przypominając, że więcej ono znaczy, niż świadectwo ludzi.

W tym miejscu warto wspomnieć o wtrąceniu, nazywanym przez egzegetów *Comma Johanneum*, które pojawiło się w łacińskim przekładzie dokonany przez św. Hieronima – w *Wulgacie* (nie ma go w rękopisach greckich, które są najbliższe tekstowi oryginalnemu). Tam zdanie o potrójnym świadectwie jest uzupełnione w następujący sposób: *Trzej bowiem dają świadectwo [w niebie Ojciec, Słowo i Duch Święty, a Ci Trzej są jednością. I trzej są, którzy dają świadectwo na ziemi]: duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą*. Fragment ten, jak się przypuszcza, początkowo był uzupełnieniem kopisty umieszczonym na marginesie tekstu, który z czasem zaczął stanowić jego integralną część. Obecnie jest on wspomniany ewentualnie w przypisie (tak jest w *Biblii Tysiąclecia*).

Na koniec zatrzymajmy się jeszcze nad śpiewem między czytaniem, który zaczerpnięty został z *Księgi Proroka Izajasza: Oto Bóg jest moim zbawieniem! Jemu zaufam i bać się nie będę*. Jeśli uwierzemy, że te słowa są prawdą, to niczego nie będziemy się lękali. Jeśli uwierzemy, że te słowa są prawdą, to będziemy mieli moc, aby świadczyć o Jego potędze wobec wszystkich, bo *On czynów wspaniałych dokonał*.

o. Andrzej OSB

Rozważania Parafian

Chyba wszyscy mamy pragnienia i każdy próbuje je zaspokoić. Kiedy udaje się spełnić jakieś pragnienie, okazuje się, że spodziewane poczucie szczęścia jest krótkotrwałe i... pragniemy czegoś nowego.

Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Mamy zaproszenie na dobre jedzenie i picie. Za darmo. *Bez płacenia za wino i mleko. Jeść będziecie przy smaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw.*

Jeżus przyszedł, przyjął chrzest od Jana i *ujrzał rozwierające się niebo i ducha jak gołębicę zstępującego na Niego.* Większość z nas nie pytano o zdanie i przyniesiono do Kościoła. Zostaliśmy ochrzczeni i zstąpił na nas Duch Święty, tylko trochę jak... zapakowany prezent, który należy rozpakować, żeby zobaczyć jaki jest. Jak „rozpakowywać”? Na przykład często powtarzać prostą modlitwę: „Przyjdź Duchu Święty”. Wtedy będziemy *czерpać ze źródeł zbawienia.*

„Przyjdź Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień Twojej miłości”.

Z nauczania papieża

MSZA ŚW. – OBRZĘDY WSTĘPNE / AKT POKUTY KATECHEZA ŚRODOWA (3 STYCZNIA 2018 R.)

Drodzy bracia i siostry!

Podjmując na nowo katechezę na temat celebracji eucharystycznej rozważamy dzisiaj, w kontekście obrzędów wprowadzających, akt pokutny. W swej wstrzemięźliwości sprzyja on postawie, dzięki której możemy przygotować się na godne sprawowanie świętych tajemnic, czyli poprzez uznanie naszych grzechów przed Bogiem i braćmi. Zachęta kapłana jest bowiem skierowana do całej modlącej się wspólnoty, bo wszyscy jesteśmy grzesznikami. Co może dać Pan tym, którzy już mają serce pełne samych siebie, swojego sukcesu? Nic, bo człowiek zarozumiały nie jest zdolny do otrzymania przebaczenia, będąc pełnym swojej domniemanej sprawiedliwości. Przypomnijmy sobie przypowieść o faryzeuszu i celniku, gdzie tylko

ten drugi, celnik powraca do domu usprawiedliwiony, czyli otrzymawszy przebaczenie (por. Łk18, 9-14). Ten, kto świadom jest swoich bied i pokornie opuszcza oczy odczuwa, że spoczywa na nim miłosierne spojrzenie Boga. Wiemy z doświadczenia, że tylko ci, którzy potrafią uznać swoje błędy i proszą o przebaczenie otrzymują zrozumienie i przebaczenie innych.

Słuchanie w milczeniu głosu sumienia pozwala nam rozpoznać, że nasze myśli są dalekie od Bożych myśli, że nasze słowa i nasze czyny są często światowe, to znaczy kierują się wyborami sprzecznymi z Ewangelią. Dlatego na początku Mszy św. wspólnie dokonujemy aktu pokutnego poprzez formułę spowiedzi powszechnej, wypowiedzianej w pierwszej osobie liczby pojedynczej. Każdy wyznaje Bogu

i braciom „że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem, i zaniedbaniem”. Tak, nawet zaniedbaniem, a mianowicie zaniedbaniem czynienia dobra, którego mogłem dokonać. Często dobrze się czujemy, ponieważ, jak mówimy – „nikogo nie skrzywdziłem”. W istocie nie wystarcza nie czynić bliźniemu nic złego, ale trzeba postanowić czynić dobro, wykorzystując okazje, aby dać dobre świadectwo, że jesteśmy uczniami Jezusa. Warto podkreślić, że wyznajemy zarówno Bogu jak i braciom, że jesteśmy grzesznikami. To pomaga nam zrozumieć wymiar grzechu, który oddzielając nas od Boga, oddziela nas także od naszych braci i na odwrót. Grzech zawsze oddziela, zrywa więź z Bogiem i zrywa więź z braćmi. Relacje w rodzinie, w społeczeństwie, we wspólnocie. Grzech zawsze rozdziela, oddziela, dzieli.

Słowom, które wypowiadamy ustami, towarzyszy gest bicia się w piersi uznając, że zgrzeszyłem z własnej winy, a nie z winy innych osób. Często zdarza się bowiem, że ze strachu lub wstydu wskazujemy palcem oskarżając innych. Przyznanie się do winy kosztuje, ale dobrze jest ją szczerze wyznać. Trzeba jednak wyznać swoje własne grzechy. Pamiętam pewną anegdotę, którą opowiadał stary misjonarz, o pewnej kobiecie, która poszła się spowiadać. Zaczęła od opowiadania upadków swego męża, potem teściowej, wreszcie sąsiadów. W pewnym momencie spowiednik powiedział: „Proszę pani, czy pani już skończyła?” – „O tak już powiedziałam”. „Skończyła pani opowiadać o grzechach innych, a teraz niech pani zacznie mówić o swoich!”. Wyznajemy swoje grzechy!

Po wyznaniu grzechu błagamy Najświętszą Maryję Pannę, Aniołów i Świętych, aby modlili się za nas do Pana. Także w tej dziedzinie cenna jest wspólnota

świętych, wstawienictwo tych przyjaciół i wzorców życia podtrzymuje nas w drodze ku pełnej komunii z Bogiem, gdy grzech zostanie unicestwiony na zawsze.

Oprócz „Spowiadam się Bogu wszechmogącemu”, można dokonać aktu pokutnego przy pomocy innych formuł, na przykład: „Zmiłuj się nad nami, Panie/Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje/I daj nam swoje zbawienie” (Ps 123,3, 85,8, Jer 14,20). Zwłaszcza w niedzielę można dokonać błogosławieństwa i pokropienia wodą święconą na pamiątkę chrztu (por. Wpr. Og. do Mszału Rzym., 51). Możliwe jest także, jako część aktu pokutnego, odśpiewanie *Kyrie eléison*: starożytnymi słowami greckimi oddajemy cześć Panu – *Kyrios* – i błagamy o Jego miłosierdzie (tamże, 52).

Pismo Święte daje nam jaśniejsze wzory postaci „pokutujących”, które zastanawiając się nad sobą po popełnieniu grzechu znajdują odwagę, by zdjąć maskę i otworzyć się na łaskę odnawiającą serce. Pomyślmy o królu Dawidzie i słowach przypisywanych mu w Psalmie: „Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!” (51,3). Pomyślmy o synu marnotrawnym, który powrócił do ojca; lub wołaniu celnika: „Boże, miej litość dla mnie, grzesznika!” (Łk 18,13). Pomyślmy także o św. Piotrze, o Zacheuszu i o Samarytance. Zmierzenie się z kruchością gliny, z której jesteśmy utworzeni, jest doświadczeniem, które nas umacnia: sprawiając, że musimy zmierzyć się z naszą słabością, otwiera nam serce na błaganie o Boże miłosierdzie, które przemienia i nawraca. Tego właśnie dokonujemy w akcie pokutnym na początku Mszy św.

Słowo Prezydium Konferencji Episkopatu Polski na niedzielę Świętej Rodziny

„KOCHAĆ, NIE ZABIJAĆ!”

Drodzy Bracia i Siostry!

W czytaniach na dzisiejsze Święto Świętej Rodziny św. Paweł Apostoł wymienia wiele cnót, ale podkreśla, że najważniejsze jest, aby realizować je z miłością, „która jest więzią doskonałości”. Dzisiaj chcemy, aby ta zasada wybrzmiała z całą mocą i aby odnosiła się ona do wszystkich: do dzieci zdrowych i do niepełnosprawnych, do osób starszych i do chorych. Wszyscy oni zawsze powinni mieć miejsce w naszych rodzinach.

Każde dziecko potrzebuje miłości. Dziecko poczęte, choć rozwija się w łonie matki, nie jest własnością rodziców - jest powierzone ich trosce przez Boga. Niepełnosprawność czy choroba zawsze pozostaje tajemnicą, z którą zmagają się nasz umysł i nasza wiara. Człowiek jednak nie ma prawa do decydowania o kresie życia na żadnym jego etapie, gdyż Panem życia i śmierci jest tylko Bóg!

Wszyscy jesteście powołani do kochania i przyjmowania najsłabszych, a nie do ich zabijania. Zarówno wierzący jak i niewierzący są wezwani do ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci. Nie może być miejsca na zabijanie innych, a szczególnie niepełnosprawnych i chorych dzieci!

To nie jest kwestia tylko światopoglądu czy religii, ale przede wszystkim nauki, która jednoznacznie wykazuje, że życie człowieka rozpoczyna się w momencie poczęcia.

Niedawno do opinii publicznej dotarła wstrząsająca informacja o aborcji dziecka w 24. tygodniu życia. Dziecko przeżyło tę aborcję. Jednak, zamiast być otoczone opieką, zostało pozostawione samo sobie, aby zmarło i tak się stało. Takich nieludzkich praktyk jest w Polsce więcej. Trzeba

się im zdecydowanie przeciwstawić! Nie wahajmy się zabierać głosu w imieniu tych, którzy sami bronić się jeszcze nie mogą!

Dramatyczny paradoks współczesności polega na tym, że wielu dzieciom, które znajdują się dziś pod sercem matki, nie jest dane przyjść na świat. W majestacie polskiego prawa są one zabijane przed narodzeniem. Obecnie pozwala na to przepis ustawy umożliwiający pozbawianie życia poczętych dzieci w trzech przypadkach. Jednym z nich jest podejrzenie o nieuleczalną chorobę lub niepełnosprawność. Jest to aborcja z przyczyn eugenicznych. Według danych Ministerstwa Zdrowia z tego powodu wykonywanych jest 95 procent aborcji. Wśród nich większość stanowią dzieci z Zespołem Downa. Jeśli pozwolimy im się narodzić, będą żyć wśród nas, rozwijać się i obdarowywać nas swą miłością i zaufaniem. Pomimo niepełnosprawności mogą być cennymi członkami społeczności, choć zazwyczaj wymagają pomocy. Głęboko niemoralne jest prawo, oparte na przesłance eugenicznej, które pozwala takich ludzi zabijać!

W Sejmie czeka projekt ustawy „Zatrzymaj aborcję». Przewiduje on zniesienie możliwości aborcji eugenicznej. Polscy Biskupi popierają tę obywatelską inicjatywę jako krok do pełnej ochrony życia i apelują do wszystkich ludzi dobrej woli o wyrażenie jej swego poparcia. Apelujemy też do sumień wszystkich posłów i senatorów, mając świadomość, że to od nich zależy decyzja, czy ustawa ta zostanie przyjęta. Zwracamy się do nich tym bardziej, gdyż wiemy, że większość z nich deklaruje wiarę i wierność wartościom chrześcijańskim.

(cd na str. 10)

NAGRODA DLA NAJGORLIWSZYCH

Ministranci, którzy w ostatnim okresie wyróżnili się najgorliwszą służbą przy ołtarzu, wyruszyli z opiekunem na wycieczkę do krakowskiego parku trampolin GO JUMP.

MINISTRANCI ŚWIĘTOWALI W KALSZTORZE

Zgodnie z ministrancką tradycją, ostatnia przed Świątami Bożego Narodzenia Msza św. roratnia ma szczególnie uroczystą oprawę. Gromadzi ona o 6.30 wielu chłopców i młodzieńców, którzy dzielnie służą przy ołtarzu naszego kościoła. Po Mszy i dziękczynieniu zasiadamy do wspólnego stołu, żeby zjeść klasztorne śniadanie. Następnie dekorujemy salkę ministrancką i wymiatamy wszystkie kurze. Jak widać na zdjęciach, przedświąteczne porządki nie muszą być smutne.

br. Jakub

Jesteśmy przekonani, że parlamentarzyści postawią wartości moralne ponad partyjnymi kalkulacjami!

Powszechnie znane jest przywiązanie Polaków do osoby św. Jana Pawła II. Dla zdecydowanej większości z nas jest on autorytetem. Sprawa obrony życia była jednym z najważniejszych wątków pontyfikatu Papieża Polaka. W 1999 r. w Łowiczu mówił: „zwracam się do wszystkich ojców i matek mojej Ojczyzny i całego świata, do wszystkich ludzi bez wyjątku: każdy człowiek poczęty w łonie matki ma prawo do życia!». Dajmy więc świadectwo wierności nauczaniu naszego świętego Rodaka i upomnijmy się o prawo do życia dla wszystkich poczętych dzieci! Pamiętajmy,

że zamiast aborcji zawsze istnieje możliwość oddania dziecka do adopcji.

Życząc wszystkim rodzinom, aby Rok Pański 2018 stał się okazją do naszego świadectwa miłości do chorych i niepełnosprawnych dzieci, z serca wszystkim błogosławimy.

+ Stanisław Gądecki

Arcybiskup Metropolita Poznański

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ Artur Miziński

Sekretarz Generalny

Konferencji Episkopatu Polski

+ Marek Jędraszewski

Arcybiskup Metropolita Krakowski

Wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Warszawa, dnia 31 grudnia 2017 roku

CO NOWEGO W TYNIECKIEJ SZKOLE?

Co nowego w tynieckiej szkole? Tego nie da się opisać w kilku słowach! Grudzień był miesiācem obfitującym w wiele różnych i ciekawych wydarzeń. W poniższym artykule postaram się je opisać. Wiēc do dzieła!

Miesiāc rozpoczęliśmy od Przeglādu Szkolnych Teatryków, który został zorganizowany przez szkołę w Skotnikach. Naszā szkołę reprezentowały aż dwie grupy teatralne (pierwszā tworzyli uczniowie klasy IIIa, drugā klasa VII).

Nauczyciele starają się aby prowadzone przez nich zajęcia były dla uczniów ciekawe i atrakcyjne. Dobrym tego przykładem były zorganizowane dla klasy VII nietypowe zajęcia na Akademii Górniczo Hutniczej w Krakowie. 4 grudnia miała miejsce nietypowa lekcja fizyki. Uczniowie mogli na własne oczy zobaczyć doświadczenia związane z wyładowaniami elektrycznymi. Nie była to jednak jedyna atrakcja tego dnia! Kolejnym etapem wycieczki było zwiedzanie Radia Kraków.

Klasa siódma miała również niecodzienna okazję by zobaczyć jak na żywo ich przewodnik po radiu prowadzi swojā audycję.

W grudniu nie mogło zabraknąć wyjątkowego gościa. Wszystkie dzieci z niecierpliwością oczekiwały na to spotkanie. Oczywiście mowa o świętym Mikołaju. Szkołę odwiedził prawdziwy biskup Mikołaj i ku wielkiej radości dzieci miał dla każdego słodki upominek.

Nasi uczniowie brali udział w licznych konkursach i odnieśli wiele sukcesów. Poniżej lista wybranych konkursów:

- XXIV Turniej Krakowski Wiedzy o Mitologii – wyróżnienie uczennicy z klasy VII;
- konkurs ekologiczny „EKO I MY”:

W kategorii *Prace plastyczne*:

I miejsce – Antek z klasy IV,

II miejsce – Karolina i Oliwia z klasy IV
Wyróżnienie – Małgosia, Ania i Julka z klasy V oraz Klaudia i Natalia z klasy V.

W kategorii *Prace przestrzenne*:

II miejsce – Mateusz z klasy IVa;

Wyróżnienia – Kuba z klasy VII oraz Stasiu z klasy VI.

- konkurs wiedzy liturgicznej – Mateusz z klasy IV zakwalifikował się do etapu finałowego (trzymamy kciuki!).
- Szkolny Konkurs Recytatorski:
W kategorii klas IV–VII :
I miejsce zajęła Asia z klasy VII.
W kategorii klas I–III:
I miejsce Filip z klasy III,
II miejsce Agnieszka i Michał z klasy III,
III miejsce Oliwia z klasy I.
Trzy wyróżnienia otrzymali:
Emilka z klasy III (za małe muzyczne widowisko),
Antek i Borys z klasy IV (za dobór trudnego utworu i poprawność artykulacyjną).
- VI Konkurs Młodych Talentów Wokalno – Aktorskich Dzielniczy VIII Dębniaki – REFLEKTORY 2017:
W kategorii recytatorskiej:
I miejsce Filip z klasy III,
II miejsce Michał z klasy III.
W kategorii wokalnej :
III miejsce Oliwia z klasy I.

- Małopolski Konkurs Humanistyczny:
Emilka i Ania z klasy VII zakwalifikowały się do etapu rejonowego.
- Małopolski Konkurs z Języka Angielskiego:
Nicole z klasy IV również zakwalifikowała się do etapu rejonowego .

Jak widać uczniowie bardzo chętnie uczestniczą w różnego rodzaju konkursach. Jednak nie samą nauką żyje uczeń. W grudniu miały miejsce również warsztaty, które dzieci uwielbiają. Klasa IIIa miała okazję uczestniczyć w zajęciach „Jak powstają bombki?”. Dzieci mogły stworzyć własną i niepowtarzalną ozdobę choinkową.

Uczniowie klasy V w ramach „mikołajkowego” wyjazdu odbyły podróż górniczą trasą w kopalni soli w Wieliczce. Warsztaty w teatrze? Czemu nie. Czwartoklasiści pojechali do Domu Rzemiosł Teatralnych Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie na zajęcia pt. „Pinokio w garści”.

Uczniowie naszej szkoły mają również inne powody do dumy. W tym artykule nie sposób nie wspomnieć o ogromnym sercu naszych uczniów i ich rodziców. Kolejny

raz dzieci, dzięki wsparciu rodziców, którzy koordynowali całą akcję, mogły wziąć udział w Szlachetnej Paczce. Dzięki zebranym darom i pieniądzom udało się spełnić marzenia rodziny, która została wybrana.

W szkole dobiega końca także inna akcja charytatywna. Pamiętamy o tym, że nie tylko ludzie, ale także zwierzęta potrzebują naszego wsparcia. W ramach Szkolnego Koła Wolontariatu uczniowie przeprowadzają zbiórkę na rzecz bezdomnych zwierząt z krakowskiego schroniska

przy ulicy Rybnej. Podsumowanie akcji na pewno znajdzie się w kolejnym artykule.

Ostatni dzień nauki tradycyjnie już w naszej szkole poświęcony był na spotkania klasowe przy opłatku i małym poczęstunku. Należy również wspomnieć o jasełkach, które uczniowie klasy IIIb zaprezentowali na sali gimnastycznej. Świąteczny nastrój udzielił się wszystkim obecnym na sali. Najlepszym na to dowodem było wspólne kołędowanie, które wypełniło całą salę.

A. Bąbka

PLAN KOŁĘDY NA NAJBLIŻSZY TYDZIEŃ

8 I – poniedziałek

Dziewiarzy 2-16 (obie)
Bolesława Śmiałego 1-29 (niep)
Bolesława Śmiałego 31-57 (niep)
Dąbrowa 53-59; Fedkowicza 6-6a, 8-8J

9 I – wtorek

Bolesława Śmiałego 4-42 (parz); Szczygielskiego 3-15
Zagórze 1-21
Fedkowicza 7, 9-30

10 I – środa

Nad Czerną 1-19 (obie)
Nad Czerną 51-25 (niep), Świętojańska 2-20 (obie)
Toporczyków 3-27 (obie)

11 I – czwartek

Obrony Tyńca 3-21 (niep); 2-26 (parz)
Zakleśnie 26-2 (obie)
Obrony Tyńca 23-49 (niep); 30-46 (parz)
Obrony Tyńca 51-71 (niep), 50-68 (parz)

12 I – piątek

Skołczanka 2-28, Bór 4-14
Obrony Tyńca 75-87 (niep); 68a-78 (parz)
Danusi Jurandówny 4-23 (obie)
Danusi Jurandówny 24-47 (obie)

w kolejnym tygodniu

15 I – poniedziałek

Bogdańska 29 i 35; Maćka z Bogdańca 29-4 (obie)

CZY W NIEBIE BĘDĘ MIAŁ SWOJE KLOCKI LEGO?

„Czy w Niebie będę miał swoje klocki lego?” – zapytał mnie syn z wyraźnym niepokojem w głosie. „Chyba tak...” – odpowiedziałem niepewnie. W zasadzie Biblia nic o tym nie mówi, ale nadzieję można mieć – pomyślałem. Temat rakiety jako środka komunikacji z Niebem już z synem przerabiałem. Wiem zatem, że jeśli chcę mu coś przybliżyć, musi to być obrazowe i konkretne. Klocki to ważny konkret, więc powinny się w Niebie znaleźć, jeśli ma być ono czymś atrakcyjnym.

Niepokój wyczułem też, kiedy dotarło do niego, że znalezienie się wśród świętych wiąże się z koniecznością przeprowadzki. Być może do myślenia dały mu słowa młodszej siostry, która stwierdziła pewnego dnia: „Mój pradiadek przeprowadził się”. Na pytanie: „Dokąd?” odpowiedziała, że do Nieba. Było to krótko po nawiedzeniu rodzinnych grobów, gdzie modliliśmy się, żeby pradiadkowie nie musieli długo czekać, ale szybko znaleźli się w Niebie.

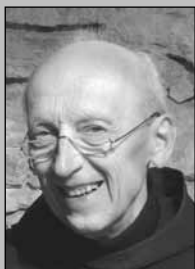
Dziecięca rzeczywistość to dom, rodzice, ulubione zabawki. To tutaj jest bezpieczna przestrzeń; inne miejsca stanowią wyzwanie. Dla jednych większe, dla innych mniejsze, niemniej bez możliwości powrotu do domu trudno byłoby dzieciom poczuć się komfortowo. Pomyślmy chociażby o pierwszych dniach w przedszkolu; dla większości nie jest to łatwe doświadczenie.

Dzieci niekiedy wyobrażają sobie, że całe życie spędzą w rodzinnym domu. Nawet jeśli mówią: „Kiedy dorosnę będę strażakiem”, wyobrażają sobie, że rodzice będą przy tym obecni. Tym bardziej zrozumiała staje się obawa o utratę tego, co bliskie i ukochane, kiedy przyjdzie im przeprowadzać się gdzieś tam..., no właśnie, gdzie?

A może w ogóle nie trzeba będzie się przeprowadzać? Przecież Królestwo Boże jest w nas i przenika nasze serca już teraz. Kiedy więc zostaniemy przemienieni, czemu mielibyśmy utracić naszą miłość? Jeśli Królestwo jest w naszym domu, to nasz dom staje się jego częścią. Nie tylko teraz, ale na wieczność. Dziecko musi mieć pewność, że Niebo niczego mu nie zabierze. Będzie tam dom rodzinny, i to jeszcze wspanialszy; będą rodzice, kochający całym sercem; będzie to wszystko, co jest dobre i mu bliskie, ale w sposób, jakiego nie umiemy sobie teraz wyobrazić.

Popatrzmy na to z jeszcze jednej strony. Skoro Pan Jezus zmartwychwstał, a na Jego ciele widać było ślady ziemskiego życia, to może jednak coś zachował z tego świata? Na pewno nie były to klocki lego, ale gdyby był dzieckiem dziś... .

*Piotr Krawczyk
(przedruk z miesięcznika Tak Rodzinie 1/2018)*

O. Leon Knabit OSB

JESZCZE ŚWIĘTA

Chociaż zimy u nas wciąż bardzo niewiele, żyjemy w klimacie Świąt Bożego Narodzenia. W roku bieżącym mamy jeszcze dodatkowe dwa dni świętowania w związku z sobotnim dniem Objawienia Pańskiego, czyli Trzech Króli. Na oczach starszego zwłaszcza pokolenia zmienia się sposób przeżywania tego okresu. Dawniej bardzo ważny był Adwent z porannymi Roratami, robieniem ozdób choinkowych i oczekiwaniem na święta. Dzisiaj Adwent, to handel, reklama, zdobienie ulic w miastach i miasteczkach i szal kupowania prezentów. Roraty często przenosi się małodusznie na wieczór. W domach Święta spędza się na ogół, jak przedtem, z tym, że coraz rzadziej ludzie wybierają się na Pasterkę. W wielu miejscowościach utrzymał się zwyczaj kolędników, którzy chodzą po domach z szopką, gwiazdą, a nierzadko i z Turoniem. Dzieci, młodzież, a niekiedy i starsi, wystawiają też często Jasełka.

Od paru lat natomiast rozbudowano część Jasełek, mianowicie pokłon Trzech Króli i zrobiono z tego wielkie przeżycie. Pochód, w którym bierze udział niekiedy prawie cała społeczność wierzących, to inscenizacja i kolędy, a na koniec Msza święta w Kościele. W roku bieżącym Orszak Trzech Króli z dziesiątkami, a może i setkami tysięcy uczestników wędruje przez 644 miejscowości w Polsce i 16 za granicą – oczywiście z polskiego poduszczenia.

A co w Tyńcu?

O tym za tydzień.

Rzymskokatolicka Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie-Tyńcu;

30-398 Kraków-Tyniec, ul. Benedyktynska 37 tel. 012-688-52-79 (kancelaria) parafia@benedyktyni.pl

Kancelaria parafialna: poniedziałek 19.00 – 19.30; środa 15.30 – 16.45; sobota 8.30 – 9.30 [Poza godzinami pracy kancelarii można zgłaszać pilne wezwania do chorych i sprawy pogrzebowe, dzwoniąc na numer kancelarii]. **Biura cmentarza:** poniedziałek – piątek 8.00 – 9.00 i 17.30 – 18.00; sobota 17.30 – 18.00; telefon do br. Jana: 510-026-400

Numer konta bankowego: Bank Pekao S.A. II O. w Krakowie: 36 1240 1444 1111 0000 0937 0997

Intencje mszalne z parafii

I Tydzień zwykły
8-14 stycznia 2018

Pn 8 I	6 ³⁰	– dziękczynno-błagalna za łaskę zdrowia dla Michasia i dalsze bł. Boże dla rodziny † za śp. Józefa Daniela – od chrześnicy Teresy z mężem i rodziną † za śp. Czesława Zadorę – od Tomasza Kot z rodziną
	18 ⁰⁰	– w intencji o. Andrzeja i pielgrzymów, którzy uczestniczyli w Różańcu do Granic
Wt 9 I	6 ³⁰	– dziękczynna za otrzymane łaski i światło Ducha Świętego dla Wojtka i jego rodziny † za śp. Józefa Daniela – od siostry Heleny z rodziną † za śp. Czesława Zadorę – od pracowników firmy Inst-El Sp z o.o. Jordanów
	18 ⁰⁰	† za śp. Annę Strachanowską
Śr 10 I	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od brata Tadeusza z żoną † za śp. Czesława Zadorę – od brata Wacława z żoną † za śp. Karola Chmiela
	18 ⁰⁰	† za śp. Teresę i Józefa Jurgałów oraz synów Michała i Piotra
Czw 11 I	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od Izy i Pawła Batko † za śp. Czesława Zadorę – od chrześniaka Rafała z rodziną † za śp. Agnieszkę Boruch w 1. rocznicę śmierci
	18 ⁰⁰	† za śp. dziadka, który zginął w obozie
Pt 12 I	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od Pawła z żoną † za śp. Czesława Zadorę – od bratanicy Doroty z rodziną † za śp. Antoniego i Tadeusza Krzak
	18 ⁰⁰	† za śp. Jerzego Chmiołka w rocznicę śmierci
Sb 13 I	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od Mariusza z żoną i dziećmi † za śp. Czesława Zadorę – od bratanicy Justyny z rodziną † za śp. Stanisława i Zofię Klimek † za śp. Jerzego Poros
	18 ⁰⁰	– w intencji pielgrzymów Różańca do Granic
Nd 14 I	6 ³⁰	† za śp. Józefa Daniela – od chrześnicy Krystyny z rodziną
	8 ³⁰	– o błogosławieństwo Boże dla uczestników pielgrzymki do Częstochowy
	10 ³⁰	† za śp. Mieczysława i Genowefę Kaszyceckich oraz Grażynę i Wojciecha Garbaczyk † za śp. Karola Malisz w rocznicę śmierci † za śp. Sebastiana Kalinowskiego oraz Lucjana Kalinowskiego
	12 ³⁰	† za śp. Janinę Winiarską – od sąsiadów
	18 ⁰⁰	– W INTENCJI PARAFIAN

Kościół filialny św. Kazimierza (ul. Podgórk Tynieckie 96)

14 I	10 ⁰⁰	† za śp. Stefana i Irenę Siwek
------	------------------	--------------------------------

Kaplica Sióstr Oblatek Serca Jezusa (ul. Zagórze 11)

9 I	18 ⁰⁰	– dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o bł. Boże dla rodziny Karas
-----	------------------	--

Kompozycje z kościoła w Tyńcu

znajdują się na stronie:

tynike.benedyktyni.com/1-2/

- Dzisiaj
  - po Mszy o 12³⁰ w salce parafialnej odbędzie się spotkanie dla osób zainteresowanych wyjazdem na ŚDM do Panamy w styczniu 2019 roku;
  - o 15⁰⁰ zapraszamy do wspólnego śpiewania kolędy przy żłóbku.
- W sobotę 13 stycznia odbędzie się nabożeństwo fatimskie. Rozpocznie się ono około 17³⁰ i po Mszy św. będzie kontynuowane do około 19³⁰.
- Comiesięczne spotkanie duszpasterstwa młodzieży odbędzie się w przyszłą niedzielę, 14 stycznia. Rozpocznie się Mszą o godzinie 18⁰⁰, a po jej zakończeniu będzie kontynuowane w salce parafialnej. Gośćmi spotkania będą Anna Wilczyńska (arabistka i tłumaczka) oraz Karol Wilczyński (redaktor portalu DEON.pl).
- Serdecznie zapraszamy ministrantów, uczestników scholi, ich rodziców, rodzeństwo i dziadków na spotkanie opłatkowe, które odbędzie się w niedzielę, 21 stycznia o godz. 15⁰⁰ w sali Petrus w odnowionej części Opactwa. W planach wspólne kolędowanie, podsumowanie roku 2017, zapowiedź Wakacji tyńceckich 2018 i wręczenie upominków.
- W wyniku przeprowadzonej na początku grudnia akcji „Tata ma raka” znaleziono dawcę szpiku dla naszego parafianina. Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w wolontariat podczas akcji pobierania próbek DNA, a także parafianom i braciom, którzy zechcieli się przebadać. Życzymy Panu Robertowi szybkiego powrotu do zdrowia a jego rodzinie obfitości Bożej łaski.
- Trwają wizyty duszpasterskie, które zakończą się 15 stycznia. Każdego dnia rozpoczynają się one o godzinie 15⁰⁰. W związku z kolędą kancelaria parafialna będzie nieczynna. W nagłych przypadkach można dzwonić na numer 12-688-52-79 w godzinach przedpołudniowych. Także w tych godzinach można dzwonić w celu zmiany terminu kolędy, jeśli niemożliwe będzie przyjęcie kapłana w zaplanowanym terminie. Prosimy zwrócić uwagę, że w podanym wcześniej orientacyjnym harmonogramie kolędy pomyłkowo dwa razy została wpisana jedna z tras kolędowych. W związku z tym prosimy mieszkańców ul. Obrony Tyńca od numeru 50, aby zwrócić uwagę na zmianę terminu kolędy. Plan kolędy w tym tygodniu jest następujący...